

BONA PAU

N.º 344 - Any XXIX

FULL PARROQUIAL DE MONTUÏRI

Octubre, 1981

CONVIVÈNCIA

Tothom voldria millorar la convivència però hi ha esdeveniments que quan influeixen damunt la vida del nostre poble corren un risc i poden produir un efecte contrari. És per això que si es preveuen reformes, reajustaments o decisions importants, tots estam obligats a preocupar-nos i a cercar el camí que més ens ha de convenir; tasca a la qual hi hem de participar tots perquè es tracta del camí de tots i no sols d'un grup més o menys privilegiat o més o menys marginat. I si no hi col·laboram, el que farem serà construir un camí que semblarà de propietat privada pel que sol n'hi passaran uns, mentre els altres romandran aturats.

Desitjam una convivència amb pau i ordre, però perquè aquest fet es doni no basta sols el desig, no són suficients les bones intencions. A les tertúlies dels cafès o a les xerrades dels carrers o de ca nostra, sembla que ens agrada criticar i preveure per endavant el que succeirà, però poques vegades aportam lluides iniciatives als qui han de prendre determinacions, ja que són ells els qui entre tots hem decidit que ens representin a l'hora decisiva.

Si ara una forta inquietud manté l'ànim en suspens o al menys preocupa molt als regidors montuïrers davant una determinació tan important com pot ésser la de què el nostre terme sia centre comarcal o insular de recollida de fems, decisió que al llarg del temps beneficiarà o perjudicarà la nostra comunitat; més endavant n'hi haurà d'altres que també s'esdevindran tan definitives o de repercussions semblants a l'esmentada. És per això que si s'aportassin solucions o iniciatives a favor o en contra, ajudarien a decidir amb més seguretat allò que encara està a l'aire.

S'ha de tenir l'esperança de què a l'hora de les resolucions ja s'hauran ponderats tots els inconvenients i mesurades totes les conveniències. Així i tot pot ésser que s'errin, però ningú no podrà dir que fossin determinacions preses a la lleugera.

De cada dia es veu més clar que l'opció política de cada creient és un problema personal i intransferible i els catòlics, igual que els demés, no es desacrediten sia quina sia la seva tendència. Tots mereixen idèntic respecte i sols de la seva netedat de consciència depèn el bon fer cap a una digna convivència dels que vivim a Montuïri.

Un nou himne a la Mare de Déu
de la Bona Pau

L'ha compost el P. Martorell

El dissabte dia 19 de Setembre vàrem gaudir una altra vegada escoltant Cor Parroquial amb motiu d'un concert i més encara amb l'estrena de l'Himne a la Mare de Déu de la Bona Pau (de la que pren nom la nostra revista). Aquest esdeveniment ens ha servit de motiu per dedicar el present número a una joiosa manifestació cultural montuïrera: la música.

A l'interior veureu tres entrevistes a persones que treballen per a la música del nostre poble així com el text del nou i meravellós Himne.

Tots els qui formen part d'aquesta publicació montuïrera ens alegrem d'aquesta contribució que compleix l'objectiu que ens proposarem a la nova etapa iniciada el gener 81: ...el desig de que aquest full sia certament el que tots volem: un mitjà que difongui el bategar de Montuïri dins un mòbil cultural que mai no s'esborrarà...»

El nostre conegut paisà Pare Antoni Martorell i Miralles, president de la comissió diocesana de música sagrada de Roma va dirigir el passat dia 19 el concert de música sagrada i profana del Cor Parroquial de Montuïri. El motiu que més va atreure l'atenció del públic fou l'estrena del nou himne que el Pare Martorell ha compost pel poble de Montuïri. A ell li demanàrem:

—Pare Antoni, ¿ens pot parlar d'aquest himne?

—Aquest himne és a quatre veus mixtes amb acompanyament d'orgue, essent la
(Segueix a la pàg. 2)

A MONTUÏRI

S'HA CEDIT EL CAMP DE FUTBOL

El Consell d'Administració Diocesà de Mallorca en reunió celebrada el passat 22 de setembre decidí que es pogués cedir de manera totalment gratuïta al poble de Montuïri el camp de futbol propietat de la Parròquia.

Cal dir que prèviament el Consell Econòmic de la nostra Parròquia havia formulat tal petició. I que des d'ara s'encarregarà de l'administració el nostre Ajuntament.

P. Antoni Martorell

«El poble de Montuïri té una forta inclinació musical»

(Ve de la primera pàg.)

melodia conductora altament popular i inspirada en el folklore de Mallorca.

—Per què aquest himne?

—El poble de Montuïri, i concretament els del Cor, m'havien sol·licitat que escrivís un himne a la Mare de Déu.

—Quines activitats du a terme a Itàlia?

—Les meves activitats són principalment de tipus didàctic; som professor a diversos instituts religiosos, organista titular de l'Església Nacional Americana, responsable de la música litúrgica a diverses parròquies, a més del ja esmentat càrrec de director de la comissió diocesana; a això hi podem afegir les col·laboracions musicals a diverses revistes i cases musicals, etc.

—Fa uns anys les cançons litúrgiques solien estar en castellà o en llatí, vostè es posà a compondre en la nostra llengua; per què aquest canvi?

—Vaig començar a escriure en mallorquí perquè a nosaltres, mallorquins, ens imposaven una cultura que no és la nostra. Cada poble té una sensibilitat i caràcter propis; com indica el Concili Vaticà II cada poble ha de donar culte a Déu segons la seva sensibilitat i segons la seva cultura. Per això era propi que els mallorquins cantàssim en mallorquí i ens inspiràssim en el nostre folklore popular. És així que jo vaig començar a formar un repertori en llengua mallorquina, particularment inspirat damunt el nostre folklore.

—Quina és l'obra que aprecia més?

—Tothom estima els seus fills i una obra és filla del seu autor, més o manco a totes les estim igual, totes tenen una finalitat ben concreta, que en el meu cas quasi sempre ha estat litúrgica.

—Totes les seves obres són de caràcter religiós?

—Algunes han tingut un destí exclusivament concertístic, he compost obres d'orquestra i alguns discos de cant i orquestra.

—Quins són els discos que té editats?

—Tenc editats 12 discos, la majoria a Itàlia, també n'hi ha a Espanya i Amèrica, alguns d'ells són: «Goig de cantar», missa «Pau als homes», missa «Fraternitat i joia», «Cantos de esperança», etc.

—Té alguna obra en perspectiva per Mallorca?

—Estic preparant una nova edició del recull musical titulat «Celebrem el Senyor» que ha estat augmentat, corregit i reorga-

«Els cants són també un missatge evangèlic»

nitzat. L'edició d'aquest llibre presenta una forma totalment nova i original perquè es presentarà en notació musical i serà articulada en nou grans seccions.

—Quin ambient musical veu a Montuïri?

—Crec que el poble de Montuïri, com en general tots els pobles, té una forta inclinació musical; és de gran importància saber detectar els valors musicals i canalitzar aquestes forces artístiques.

—Com veu la religió a Montuïri?

—No he tingut el suficient contacte per donar un judici més o manco profund de la religiositat del poble, però sí conserva aquella força espiritual que tradicionalment ha circulat dins el poble mallorquí; podríem dir que el poble de Montuïri té una gran reserva espiritual i és un poble ric de promeses.

—Considera que la joventut ha perdut interès per a la Religió?

—Crec que no. En certes situacions on hi ha hagut un ambient més favorable i propici perquè captar el missatge evangèlic aquesta s'ha mostrat altament interessada pel fet religiós. En altres situacions més indiferents, la joventut s'ha trobat dins una espècie d'alienació que la fa insensible a les manifestacions religioses. N'hi ha que no entenen que la religió no esclavitzava sinó que fa més lliures.

HIMNE A LA MARE DE DEU DE LA BONA PAU

MONTUÏRI

Tornada: P. Capellà
Estrofes: A. Martorell
Música: A. Martorell

Mare de Déu, vós qui estau
damunt el Puig, dins les Rotes,
sou la més bella de totes,
Verge de la Bona Pau.⁽²⁾

Al cor del pla de Mallorca
fèrtil de fruites i blat,
hi ha un putxol que domina
des de la serra a la mar.

Li dóna nom Sant Miquel
i allà, més pura que el lliri
la Verge hi viu prop del cel,
i al seu ampar, Montuïri.

Ella renova de vida
les nostres terres cada any,
i ens aperella la taula
guarnint d'espigues els camps.

Mare sol·licita i forta
son volgut poble defensa,
sembla de pau i alegria
tot l'ample de nostra terra.

N'és de tots Reina adorada,
nostre consol i esperança;
quan l'infant obri els seus llavis
així a la Verge ja canta:

Mare de Déu, vós qui estau
damunt el Puig, dins les Rotes,
sou la més bella de totes,
Verge de la Bona Pau!

—Què pretén amb els seus cants?

—Sempre he cercat que els meus cants no fossin només un tribut de lloança a Déu, sinó també un missatge evangèlic del poble que canta.

—Vivint a l'estranger, se'n recorda de Montuïri?

—Per un autèntic fill de Montuïri el poble natal és sempre la terra preferida i estimada i, malgrat haver viscut molts d'anys a l'estranger, mai he volgut perdre la meua nacionalitat per sentir-me sempre fortament arrelat dins el poble que em donà l'existència; a Montuïri jo l'estimo amb un amor intens i irrenunciable.

Antònia Cloquell

LES PETITES EMPRESES DE MONTUÏRI

Tenim ganes de fer conèixer millor la nostra realitat laboral montuïrera. Per això, alguns redactors es destacaran adesiara, per a poder fer un estudi de les petites empreses que funcionen avui al nostre poble: quin és el potencial humà i econòmic que mouen, quines perspectives de futur tenen, per a qui treballen, quins són els seus problemes, etc. Pensam així prestar un servei a la nostra col·lectivitat, i estam oberts a les suggerències dels lectors més implicats.

ENQUESTA ALS FERRERS

Quatre en actiu i dos jubilats

Per lo que hem pogut sebre, tenim al nostre poble quatre mestres ferrers, en actiu, al cap de la ferreria. Ells són prou coneguts: Joan Pocoví Garcias «Murtó», Vicenç Sampol Cladera «Puret», Bartomeu Mut Andreu «Pineró» i Rafel Miralles Sastre «Costa». En total, treballen en aquest gremi 10 persones. Els tres primers estan en règim d'empresa familiar; el quart, com a petita empresa.

Tenim, endemés, dos mestres jubilats, que ens poden donar lliçons d'art i de constància: L'amo En Bartomeu Garcias Sastre «Mosson» i l'amo En Jaume Fiol Miralles «Doia».

ELS FERRERS ACTIUS

—Quina classe de feina feis, amb preferència? ¿Preparau només material per a Montuïri, o també per a altres pobles?

—Aquí feim corretges de persiana, ses vergues i frontisses. Feim poques coses per a Montuïri, generalment per a altres pobles i també per a Eivissa (Ferrer «Murtó»).

—Jo faig sa feina general d'un ferrer, i tota per a gent de Montuïri (Ferrer «Puret»).

—Faig de tot, encara que m'agrada més forjar, i pos ferradures a ses bísties. Treball per a Montuïri i per a altres pobles (Ferrer «Pineró»).

—Dominen ses feines per a s'agricultura, i també mos encomanen qualche feina artística, tant per a Montuïri com per altres pobles (Ferrer «Costa»).

—Quina època de l'any teniu més feina?

—Quasi sempre igual.

—En s'estiu, degut a ses màquines de segar i batre (cosechadoras).

—Sempre en tenc més de sa que vull.

—De s'estiu fins a Nadal, és quan n'hi ha més.

—Considerau rentable aquesta feina o empresa?

—Normal.

—Dóna per a menjar. Per a treure beneficis grossos, s'han de llançar.

—Ses indústries petites no poden durar. Només es pot menjar, fent moltes hores de feina.

—Com tot lo altre.

—Amb quines dificultats més grosses topau, a l'hora de tirar endavant?

—No hi ha dificultats grosses, però tampoc no hi ha facilitats.

—No hi ha moltes dificultats.

—No m'he topat mai amb cap dificultat; només amb problemes.

—N'hi ha moltes, però amb voluntat, totes se superen.

—La gent que comana feines, es torben molt a pagar?

—Hi ha de tot. Qualcun no paga.

—No. Solen pagar tot d'una.

—Ni ha de tot. Però m'he arribat a quedar amb els bon pagadors; els altres els he despatxat.

—Sí, és una gran dificultat.

—Veis futur a la ferreria? Notau interès entre els joves, per a treballar en aquest camp?

—La ferreria té futur. Però no hi ha ganes entre els joves.

—Sempre hi haurà futur, un «porvenir» no molt gros. Els joves no hi tenen interès.

—Les ferreries grosses, sí que tenen futur. Els joves no duen interès en la ferreria.

—Veig futur, en el sentit que hi ha feina, i perquè quasi no hi ha ferrers. Els joves, si troben feina a una oficina, no fan de ferrers.

ELS FERRERS JUBILATS

Els dos mestres de ferrer, jubilats, també ens contesten unes preguntes, que donen unes respostes ben interessants:

—A quants d'anys vos posàreu a fer feina?

—Tots dos començarem als 16 anys.

—Què cobràveu, el primer any?

—Feia feina amb mon pare, i ell em donava per a les meves necessitats (Mosson).

—Com tots aquests mossos, era mon pare qui em mantenia. Jo tenia dobbers per anar per mig (Doia).

—Vos va costar molt aprendre l'ofici? Quin mestre el vos va ensenyar?

—És un des més llargs que hi ha com ofici. Per ésser bon ferrer, es necessiten

devers deu anys. Me'n va ensenyar mon pare i un germà (Mosson).

—És molt bo de fer aprendre'n. Basta tenir un poc d'eima.

—Quina és la casta de feina o article que vos agradava més fer, en ferreria?

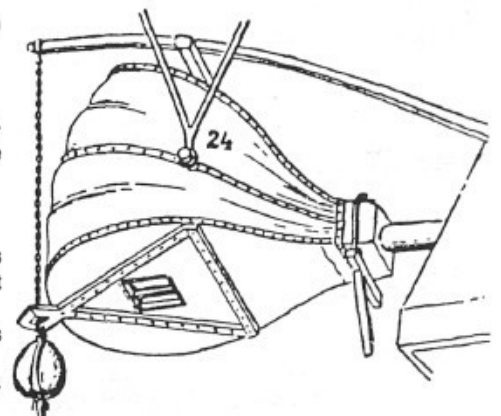
—Totes són per l'estil. No estava especialitzat (Mosson).

—Es forjar (Doia).

—Veis futur a la ferreria? Notau interès entre els joves per a treballar en aquest camp?

—Sí que té futur, forçat! Es joves que ara s'hi dediquen, tenen interès (per exemple, En Pere Rubí, En Pedro Jiménez) (Mosson).

—No se pot morir mai. Avui en dia, si volen, en mig any ho poden ésser. Els joves d'ara no tenen molta d'iniciativa, els han d'empènyer (Doia).

—Amb quines dificultats més grosses topes a l'hora de tirar endavant?

—Vénen així com vénen. Sempre surten imprevists (Mosson).

—Sa dificultat més grossa són es dobbers per a aconseguir local, eines, i anar-se posant al dia (Doia).

D'AQUÍ EN TREIM UNES CONCLUSIONS;

—Veim que predomina l'empresa familiar.

—Hi ha diversitat d'especialització.

—Quasi tots fan feina per a altres pobles.

—Per donar beneficis prou considerables, l'empresa ha de ser bastant gran.

—Entre les dificultats, la qüestió econòmica és la més remarcada.

—Hi ha pocs joves, però hi posen molt d'interès.

—La ferreria és una activitat amb futur, perquè es va engrandint l'aplicació del ferro.

Entrevistadors: **Francesca Bauçà Garcias**
i **Jaume Cloquell Gomila.**

GABRIEL BAUZÀ SANCHO

Professor de l'Escola del Patronat de Música

El Patronat de Música local manté una Escola de Música. Allà hi dona classes, dues vegades per setmana, En Gabriel Bauzá Sancho, natural de Son Servera, i que es desplaça expressament des de Palma. BONA PAU, que sempre vol estar al servei de tot el que suposi cosa bona per al poble, ha volgut donar a conèixer les inquietuds i interès del Patronat i del seu professor, per a ajudar i potenciar la Banda de Música. Hem parlat amb ell d'uns projectes que tenen i de les seves ganes de fer feina amb els nostres nins.

—Des de quan dirigeix aquesta Escola?

—El professor que abans tenia el Patronat se'n va anar. Jo, que toc a la Banda, no veia col·laboració en l'Escola de Música, i vaig voler ajudar. Venc des del març, i he seguit venint tot l'estiu, perquè dos nins s'havien d'examinar.

—Sabem que hi va haver una reunió amb la Directiva del Patronat.

—Així és. I jo els vaig exposar el meu punt de vista. Els vaig dir que havien de començar les coses des d'abaix; si no, la Banda perillará, per manca de gent jove. El Patronat ha de tenir més contacte amb la música. No basta organitzar un dinar a l'any. A un soci li agrada col·laborar, però vol saber el que es fa, vol estar informat. Pretenim que el poble tengui lo millor.

—Quins estudis musicals ha fet?

—El curs superior de música a Madrid, en l'especialitat de clarinet, del que tenc el títol. Durant vint-i-set anys he tocat a una banda militar del Ministeri de l'Exèrcit a Madrid.

—Com veu l'ensenyament musical, aquí a Montuiri?

—S'ha d'anar molt poc a poc. La meua idea és que als vuit o nou anys, poden començar ja a estudiar solfeig, tant nins com nines (i va insistir en això de «nins i nines»), perquè als 14 o 15 anys puguin tocar ja un instrument. No m'interessa tenir «burots» o un nombre excessiu, i que desbaratin els altres. Han de tenir gust. Trob que als al·lots els falta educació i respecte.

—Quans d'alumnes té, actualment?

—Ara, uns vuit o nou. Són pocs. Haurien de ser més. Per anar bé, uns vint o més.

—Com té organitzat el programa i horari d'ensais?

—Venc el dimarts i el dijous. Toca de set a vuit; però jo no mir el temps; a vegades faig de les sis a les deu. Ho deixam, quan hem acabat. No pot ser un horari fixe, han de passar tots, d'un a un, i no vull deixar els alumnes sense haver après bé la lliçó. Val més anar poc a poc, aprendre bé, no empènyer el nin, i sebre el que fa ell.

—Pensam que a vegades el solfeig pot resultar avorrit, i que l'infant el deixa.

—Seria bo fer una Banda de tambors, perquè servesqui de llavor, i els alumnes tenguin un al·licient. Podria sortir a tocar, per Setmana Santa i davant la Banda, quan feim passacarrers. Al mateix temps, estudiarien solfeig —cosa que és fonamental— i tendrien l'estímul de tocar i no es cansarien. Més envant, quan ja estiguessin preparats, passarien a la Banda, i agafarien un instrument.

«Seria bo fer una banda de tambors, perquè el nins que aprenen solfeig tenguessin un al·licient»

«Serviria de llavor per a la Banda»

—Com a mínim, quants en farien falta?

—Per començar, nou o dotze tambors; és a dir, tres o quatre fileres, de tres cada una. Ara, com més millor! Els tambors podrien tocar amb la Banda. També s'hi podrien afegir unes cornetes, i facilitaria interpretar marxas; això seria més difícil.

—Creu que amb un any podria muntar aquesta Banda de tambors?

—Sí, i en manco temps; per Setmana Santa, ja podrien sortir. El que s'hauria de fer és comprar material, ajudar tots, ensenyar i començar a fer feina.

—Voldria dir qualche cosa més?

—Als pares, que els animin, que això és cultura, i aquí de cultura estam malament. És bo conèixer una orquestra simfònica; que a una reunió on es parli de música, hi puguin intervenir. A l'estranger, estan més avançats. La música és cultura. Però no veig interès per part dels pares. Els hi demanes «vols que el nin vagi a música?», i et contesten: «que hi vagi si vol, m'és igual».

Biel Gomila

Baltasar Fiol, Director del Cor Parroquial

Intenta que la joventut s'interessi
per la música religiosa en sentit modern

Fa alguns dies tenguem l'oportunitat d'escoltar un concert a càrrec del Cor Parroquial de Montuiri, el director era Antoni Martorell però avui em volgut parlar amb una altra persona decisiva en l'organització d'aquest concert. Es tracta d'En Baltasar Fiol, director habitual del Cor Parroquial.

«Aquest concert el venim preparant des de fa un any, quan la gent l'escolta no se n'adona de tota la feina que hi ha al darrera».

Li demanam que ens parli un poc de la feina que fan tots els diumenges per alegrar la missa amb cant i guitarres.

«Tenim dues corals, una per a cada diumenge més lleugera i una altra per a les festes, la coral lleugera està composta principalment per joves, d'aquesta manera intentam que la joventut s'interessí per la música religiosa en sentit modern».

La labor que du a terme en Baltasar suposa perdre molt de temps: ensenyar les guitarres, solfeix, prepara papers, assajar, les pròpies funcions, etc.

«Tots els que toquen guitarra han sortit

d'aquí, però per ensenyar-los cont amb l'eficaç col·laboració de Na Margalida Vaquer».

Ens diu que aviat faran un canvi del repertori bassant-se més en música del pare Martorell.

«Entrarem dins una fase de música basada en el folklore mallorquí, amb el màxim de música d'Antoni Martorell, ho farem perquè la seva música és molt bona i perquè és de Montuiri».

Es veu que es troba molt a gust amb aquesta feina que ja fa tants d'anys que du endavant.

«M'agrada perquè la gent hi col·labora molt desinteressadament des d'aquí vull agrair la participació de tots els que fan possible el cor i el grup de guitarres. Per altra part estic molt content perquè mai dins l'història de Montuiri havia estat la coral a tan bon moment, tant per la part tècnica com de veus. Per acabar, vull dir que les portes de la coral estan obertes a tothom i si volen venir seran rebuts amb molta d'alegria per part de tots». **Antònia Cloquell**

CONCERT VOCAL

El passat 19 de setembre l'església fou marc meravellós del concert vocal que interpretà el nostre cor parroquial dirigit molt encertadament per Antoni Martorell, T.O.R.

A tres i quatre veus mixtes cantaren «Canthem Alegres» (Anònim), «Aubada» (Tortell), «Maria es la flor» (M. Miralles), «Rossinyol» (P. Moya), «Al·leluia» (Motiu musical popular) (A. Martorell), «Lloat siau, Senyor» (A. Martorell), «Sor Tomasseta» (A. Matheu), «Posta de sol» (J. S. Bach), «Va pensiero» del Nabuco (Verdi) i «Himne a la Verge de la Bona Pau» (A. Martorell).

A l'intermedi Na Margalida Vaquer, a la guitarra, oferí «Un somriure» (M. Vaquer), «Cançó de cuna» (B. Calatayud) i «Mi favorita» (Anònim).

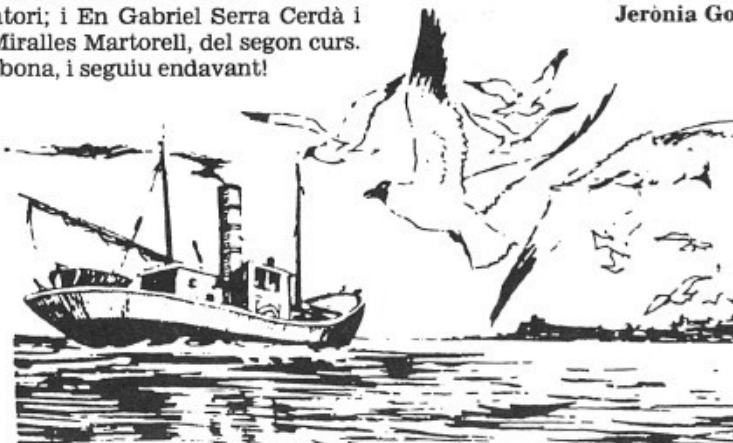
Cal dir que la gent omplia tots els bancs de l'església i aplaudi amb ganes cada una de les diferents interpretacions. El Director, A. Martorell, es va veure obligat, a l'acabament, a dirigir unes paraules a l'auditori per a correspondre a les nombroses mostres d'afecte dels assistents.

Cicle Inicial d'E.G.B.

L'Ensenyança General Bàsica estrena el sistema de cicles enlloc dels tradicionals cursos escolars. L'objectiu és acabar amb l'angoixa o ànsia per les notes i facilitar la maduresa de cada nin, dins cada cicle. A Montuiri, com a tot l'Estat espanyol, s'ha començat amb els cicles mitjà i superior.

Exàmens de música

Quatre nins montuirers s'examinaren, el passat mes de setembre, a Palma. Estudien música aquí, a Montuiri, amb En Baltasar Fiol i amb En Gabriel Bauçà. Es veu que són bon aprenents, perquè han aprovat amb excel·lents qualificacions. Són En Mateu Moll Ramonell i Na Joana M.ª Gomila Garau del curs preparatori; i En Gabriel Serra Cerdà i Josep Miralles Martorell, del segon curs. Enhorabona, i seguïu endavant!

CAMPAMENT A MENORCA

Dilluns, dia 3 d'agost emprenguérem un viatge cap a Menorca. Érem 13 alumnes de l'Escola de Montuiri. També n'hi anaven de Sant Joan, Felanitx, Sta. Mònica, La Salle, Son Gotleu i d'Eivissa. Entre al·lots, nines, mestres i monitors érem quasi cent.

Sortírem el dematí, en vaixell, des d'Alcúdia, i haguérem d'atracar a Maó, arribant damunt les tres. Després, agafàrem l'autocar, dirigint-nos cap a Ferreries, on ens instal·làrem a una escola bastant gran.

Els de Montuiri hi anàrem perquè havíem quedat classificades campions de balonmano, i subcampions d'atletisme de Balears.

Els matins solíem anar a la platja, unes vegades a peu, i altres en autocar. L'horabaixa, jugàvem partits, un dia a balonmano, s'altre a bàsquet, a voleibol, i així...

Després dels jocs, podíem anar allà on volíem, fins que —arribat el capvespre— sopàvem i vèiem pel·lícules. Si no hi havia projecció, fèiem jocs molt divertits. Visitàrem talaiots i navetes, i excavacions de fa ben poc. També la fàbrica «El Caserío».

El menjar d'allà era bastant bo i ens tractaven molt bé.

El darrer vespre que passàrem a Ferreries, el Bar Balear ens va convidar a una copa de xampany, i l'endemà matí, damunt les cinc anàvem cap al port, on hi havia el nostre vaixell que ens duria cap a Mallorca. Partírem a les 6 del capvespre, i a les 9 arribàvem a Alcúdia.

Va ser un viatge molt divertit, i tots vàrem arribar contents un altre pic a Mallorca.

Jerònia Gomila Fiol

Ple extraordinari de l'Ajuntament

El divendres, 18 de setembre, l'Ajuntament tingué Ple extraordinari per a tractar del projecte del Consell entorn a la planta recollidora o transforma dels fems i deixalles.

Aquest foren els acords: 1er.— Organitzar una taula rodona per a conèixer millor tots els pros i contras; amb intervenció d'un representant de la Conselleria d'Indústria i els regidors dels tres partits polítics locals que visitaren instal·lacions d'aquest tipus a Barcelona, Tarragona i Badalona. 2on.— Que l'Ajuntament doni un informe i la seva postura sobre el tema. 3er.— Que aquesta decisió municipal passi a informació pública, amb admissió de les possibles alegacions. 4rt.— Que si les coses no estan clares, després de la proposta municipal i alegacions, es faci una consulta al poble.

Montuiri, actualitat en els mitjans de comunicació

Tant el «Diario de Mallorca», l'«Avui», «Informatiu Balear», «Balears», i «Última Hora» han fet referència ampla a Montuiri en el mes de setembre, sobre el tema dels fems.

El «Diario de Mallorca» dedicà un reportatge de pàgines centrals a la visita que feren els nostres regidors a la Península i el dia 16 publicava una entrevista d'una plana al compositor montuirer, Pare Martorell.

G. Gomila - M. Martorell

Llorenç Amengual, nou entrenador del Montuïri

«Dels tres blocs de solucions hem agafat el de comptar amb tots els jugadors del poble»

Ha començat la nova temporada a l regional. En Llorenç Amengual Ferrer és el nou entrenador. Ell fa una anàlisi del que serà aquesta Lliga 81-82.

—Com va ser el curs d'entrenadors de categoria regional, i com et va anar?

—El curs fou, en línies generals, molt llarg i dur (de principis de desembre del 80 a principis de juny d'enguany). Per a mi, en particular, va ser bastant positiu, ja que crec haver après molt. I pel contrari, he de dir que el nivell tal volta fos un poc massa elevat per a posar-lo en pràctica amb equips de regional. En poques paraules: aprendre coses que llavors no pots dur a la pràctica.

—Quins són els jugadors que formaran la plantilla d'aquesta temporada?

—Els jugadors de que disposam en aquests moments són els següents:

Porters: Antoni Morlà, Miquel Sola i Carlos Blanco.

Defenses: Pere Cerdà Fiol, Joan Verdera, Llorenç Miralles, Guillem Ferrer, Macià Miralles, Pere J. Fiol, Joan Verger, Joan A. Ramonell i Vilchez.

Mitjos: Pere Sampol Ribes, Pere Sampol Mas, Rafel Moranta, Miquel A. Moncadas i Tomàs Rodríguez.

Capdavanters: Ignasi Forteza, Luis Martín, Bartomeu Miralles, Baromeu Ferrer i Jaume Busquets.

Es tracta de 21 jugadors, ampliable a un o dos més, com a màxim, per a començar la lliga.

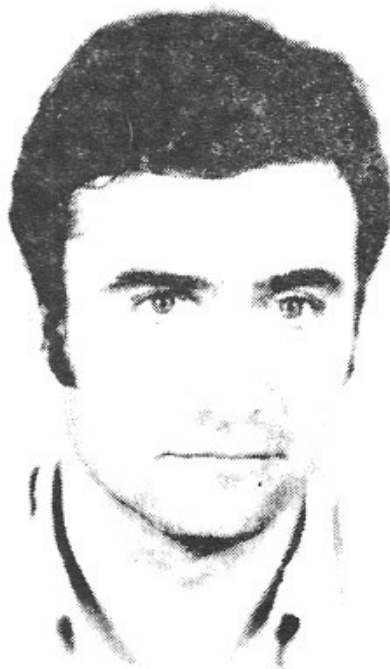
—Quines són les altes i baixes, en relació a la passada temporada?

—Altes: Antoni Morlà (CIDE), Carlos Blanco (Atlètic Balears), Joan A. Ramonell (Santanyi), Rafel Moranta (Algaida), Pere Sampol Mas (de la cantera), Luis Martín (Acapulco), Bartomeu Ferrer (Sant Joan), Vilchez (Algeciras) i Pere Cerdà Fiol (dels juvenils).

—Baixes: Josep Socias (va a l'Algaida) i En López (militar).

—Com has programat els entrenaments?

—La meua idea respecte als entrenaments es que un jugador ha d'estar ben preparat, per a retre al màxim damunt el terreny de joc. Per això, hem fet una pretemporada (que li diuen període **genèric**), bastant extensa. Ara hem començat el període **específic**, on el jugador es prepara sobretot en intensitat, en preparació física, tècnica i tàctica. I a mitjan gener, iniciam ja el tercer període, que és de **manteniment**. Dins aquest contexte, program els entrenaments, setmanalment.

«Els hi deman serietat, esperit de sacrifici i d'equip i desterrar amonestacions i expulsions»

—Pots donar una opinió general sobre la nova temporada, a 1.ª regional?

—Pens que tots els equips s'han reforçat, i crec que aquesta temporada serà un poc millor que l'any passat. Encara que sobre el cas, resulta difícil donar un judici objectiu, abans de veure l'actuació dels equips participants.

—Un cert sector critica negativament el fet que hagis comptat amb una plantilla base de montuïrers, i pensen en fitxatges de fora poble. Què hi tens que respondre?

—Uii! Això és un punt molt espinós. Els jugadors que em coneixen bé, saben que sempre compt amb els montuïrers per a formar l'ànima de l'equip. Però també reconeixen que són insuficients, tant en qualitat com en quantitat, però sempre es fa necessari acudir a gent de fora. Davant la Directiva, vaig exposar tres blocs de solucions per a la formació de la plantilla; i entre tots prengüem la resolució de l'actual equip, perquè ens va parèixer el millor en tots els ordres, principalment pel que fa a l'economia. S'ha duit una política de no excloure cap jugador —cosa, per mi, totalment encertada— i que ha estat objecte de moltes discussions.

A HAQIT QUE?

...l'Escola de Música visitarà el Col·legi Nacional d'E.G.B. El professor, Gabriel Sancho, parlarà directament amb els nins de cada curs. Els mostrarà i ensenyarà com es toquen alguns instruments musicals. Després els explicarà el funcionament de l'Escola de Música per animar a alguns a formar part de la nova Banda de Tambors.

...En Rafel Miralles Mas («costa») serà el nou corresponsal a Montuïri del recentment aparegut diari «El Dia».

...el Montuïri de l regional ofereix poc perill davant la porta contrària. Es necessita el fitxatge d'un capdavanter resolutiu.

...tal com ja avançava aquesta secció el mes passat, no hi haurà juvenils federats enguany. El Sant Joan ja s'ha interessat en fitxar-ne alguns dels nostres.

...l'Ajuntament vol acabar amb el «desmadre» de les motos a Montuïri: renou, velocitat, perill dels infants, la moda d'anar fora llum els vespres... Ja era hora que se'n preocupàs de veres!

...no parlem de l'assumpte del fems en aquesta secció perquè ja farem olor (com veis no en parlam).

...s'inagurarà prest una nova llibreria i papereria; s'anomena «Llibreria-Papereria Queló». Així diu el rètol col·locat en el seu carrer, el dels Cossiers.

...el Patronat de Música, a més de potenciar la Banda hauria de servir a tota la música del poble en general, i fos l'organisme coordinador i propulsor de les activitats d'aquest camp dins el nostre poble.

ES CARRER

—Com veus l'actuació de la Directiva, fins a l'hora d'ara?

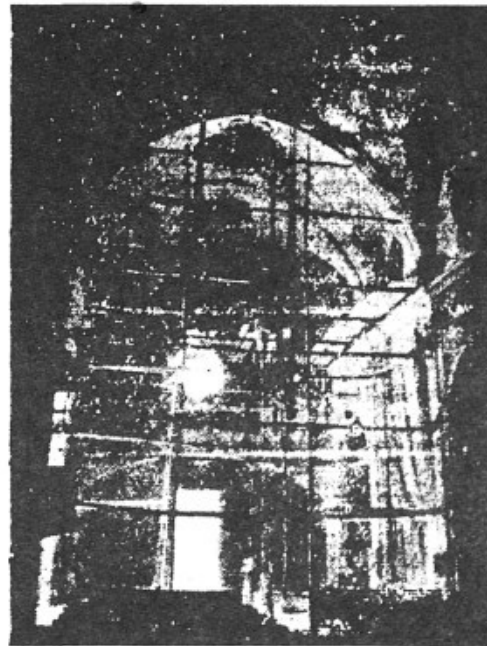
—Segons el meu punt de vista, actua en forma correcta i seriosa. Fora d'alguna petita falla d'organització, realitzen, en general, una bona labor; uns més que altres.

—Què els exigeixes als teus jugadors?

—Serietat i homonia, en totes les seves accions; tant en els seus entrenaments, com en els partits. Evitar en lo possible les amonestacions i expulsions. Els deman esperit d'equip i de sacrifici, una certa preparació tècnica i tàctica per a afrontar amb èxit el campionat.

Biel Gomila

FOTOGRAFIES ANTIGUES DE MONTUÏRI

La nostra església parroquial es trobava així fins a l'any 1954 en que essent rector de Montuïri D. Bernat Martorell es tornà donar a la nau central i capelles laterals l'estil gòtic que abans les caracteritzaven (fotografia de l'esquerra). En el gravat que hi ha damunt es poden contemplar els obrers fent feina dalt la gran tramoia que fou necessari posar per a tornar-li l'esmentat estil.

REFRANYS SOBRE L'AMISTAT

- Vinya vora camí mai ha tingut bon veí.
- Si vols doble carretada, tinguis la vinya tancada.
- D'amics, pocs i bons.
- Qui sol s'aconsella, sol es penedeix.
- Qui bé ama, bé castiga.
- Més val un amic bo que cent parents.
- L'avar, no té el tresor, té el cor.
- Qui t'avisava, no et vol mal.
- Val més amics d'enfora que barallats de prop.
- Qui bé fa, bé troba.
- Qui et vol bé, et farà plorar.
- Qui fa bé al comú, no fa bé a ningú.
- Boigs amb boigs sempre s'avenen.
- Val més un boig conegut que un savi per conèixer.

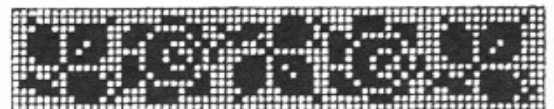
Sopa de lletres:

A	A	Ç	R	O	C	S	E
R	C	B	X	C	A	W	P
R	I	N	O	M	A	U	A
E	S	L	A	T	A	S	M
L	G	T	I	R	Z	F	F
W	J	T	O	R	B	R	L
I	B	A	X	O	G	U	L
E	C	H	I	R	O	L	F

7 noms de parts de les plantes

PLUVIÒMETRE

13 Setembre 32. lts.

Nova carta-encíclica de Joan Pau II de caràcter social

El títol i el tema és «*Laborem exercens*»
(«*L'home treballador*»)

«No és l'home per al treball, sinó el treball per a l'home». Aquesta idea és present tot al llarg del cant apassionat que fa el papa de la dignitat del treball, a través del qual l'home no sols transforma i millora les coses, sinó, sobretot, es realitza i perfecciona ell mateix.

En la seva exposició, Joan Pau II intenta superar les injustícies del sistema capitalista, i els inconvenients d'un col·lectivisme estatal.

Entre altres coses diu el Papa: «Es pot parlar únicament de socialització quan quedi assegurat que qualsevol persona —basant-se en el seu treball— pugui considerar-se «copropietari» d'aquesta espècie de gran taller de treball en què es compromet amb tots...»

El sant pare, juntament amb la prèdica de la pau i la condemna de la preparació de la guerra, ha deixat clar que el món del treball constitueix una de les preses de posició més al dia.

Necessitat de l'educació de la fe

«Degut a les tendències secularitzants i materialistes, hi ha el perill que els valors religiosos siguin suplantats per altres que poden resultar més agradables a primera vista, però que deixen la persona en una terrible superficialitat... I allà on desapareixen els valors de la fe, l'educació de la persona queda a mercè de les ideologies interessades...» (Juan Antonio del Val, bisbe de Santander).

«L'ensenyament religiós i la catequesi degudament preparada conserven avui tot el seu vigor i tenen força per a transformar realment els homes i dones dels nostres dies... Es tracta d'oferir als joves i fins i tot als nins una fe sòlida, personal i lliure, que no tenguí com a únic suport els costums familiars o les rutines populars, sinó que sigui viva i impregni tota la vida, orienti les valoracions i judicis, es guanyi el cor i empenyi la voluntat a fer el bé... Un esperit de fe que fa pensar, parlar i valorar les obres, segons l'Evangeli» (Demetrio Mansilla, bisbe de Ciudad Rodrigo).

SA GLOSA NOSTRA DE CADA DIA

Desig per a un poble

*Tenc una flor en sa mà
i voldria que s'obris
per veure un dia aquest poble
tots plegats i reunits.
Així com ja vos he dit
m'agradaria que fos,
perquè si sembram migranya
no causa més que dolors.*

Jerònia Fiol i Roig

ASSEMBLEA PER A TOTS ELS CREIENTS ACTIUS, A LA PORCIÚNCULA

En una carta de convidat, el Bisbe de Mallorca demana l'assistència a aquesta reunió dels cristians que hagin assumit alguna responsabilitat o servei dins qualsevol àmbit de l'Església. Es tracta d'una diada que se celebrarà, el **10 d'octubre**, dissabte, des de les 9,30 del matí fins a les 7 del capvespre, a la **Porciúncula**.

Aquesta «Assemblea Diocesana '81» constarà d'una exposició resumida sobre la corresponsabilitat a l'Església, des de diverses perspectives (Ponència presentada del Sr. Bisbe, Teodor Suau, Manuel Bauzá, P. Josep Amengual). Llavors hi haurà treball de grups, dinar, una llarga estona de festa i la celebració de l'Eucaristia.

CONVOCATÒRIA PER A TOTS ELS GRUPS DE LA PARRÒQUIA

El divendres, 4 de setembre, ens reunirem a la Rectoria unes 35 persones, representants dels diferents equips organitzats: per a la catequesi, per a l'acció social, a l'economia, per a les celebracions, per als moviments de joves, etc. Fou una presa de contacte, de començament de curs, i d'empenya per a promoure més corresponsabilitat. Llavors, cada comissió tindrà el seu propi programa i calendari d'activitats.

COMENÇA LA CATEQUESI PER A NINS I NINES I PER A ADOLESCENTS

26 persones s'han compromès enguany a ajudar als al·lots i nines creients de Montuïri, a fi de conèixer millor Jesús i les seves actituds, i d'aquesta manera poder donar raó de la nostra esperança, enmig del poble.

Dissabte, **3 d'octubre**, a les **10 del matí**, hi ha la primera trobada, per a al·lots i nines dels cursos sisè i setè. Coordinarà el grup de monitors Na Maria Antònia Vidal. Ens veurem, a la Rectoria, per a programar el curs i distribuir els grups. Llavors, la segona trobada la tindrem, dia 17 d'octubre.

Pels qui fan **primer, segon i tercer**, començarem la catequesi, el dimecres, **7 d'octubre**, a les **5,30**, a ca ses monges. El mateix dia i hora, els de **quart i quint** es trobaran a la Rectoria.

És necessari que els pares sol·licitin l'assistència dels seus fills a les activitats catequètiques.

MOVIMENT PARROQUIAL

NOUS CRISTIANS

Dia 26 de juliol: Joan Antoni Ramonell Miralles, fill d'En Joan A. «Matxo» i de Na Joana M.^a «Porrerenca».

Catalina Teresa Mas Andreu, filla d'En Guillem «Perull» i de Na Joana «D'Horreta».

Dia 30 d'agost: Pilar Carralero Sansó, filla de Jesús i de Maria Leonor.

Miquel Martorell Sansó, fill d'En Jaume «Terric» i de Na Catalina «de Vilafranca».

PASSAREN A LA CASA DEL PARE

Dia 18 d'agost: Jordi Arbona Gomila, casat, de 88 anys, a. «Solleric».

Dia 14 de setembre: Gabriel Roca Rubí, casat, de 82 anys, a. «Brines».

25 ANYS ENRERA

Octubre 1956

Encara que pel poble no se'n parlà molt ni constituïgué cap «aconteixement», començaren les obres d'obertura del nou pou d'Es Dau.